

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

Nr. 28.

Den 15. November 1897.

46de Aargang.

Den skandinaviske Mission.

J »Millennial Star« for 21. Oktober findes et længere Brev fra Præsident J. W. Mc. Murrin, omhandlende hans og Præsident Wells' Rejse i Skandinavien, hvilket vi herved gjengive:

Den 31. August forlode Præsident Rufon S. Wells, Præsident C. N. Lund og jeg Kjøbenhavn for at rejse til Stockholm. Vi lagde Bejen over Gøteborg, og fra denne Stad rejste vi via Gøta-Kanal til Stockholm. Rejsten over denne Rute varede tre Dage, men var meget behagelig og hbede os en meget nødvendig Hvile.

Paa denne Rejse ser man et mærk- værdigt og kostbart System af Kanaler og Sluser, som er i Forbindelse med to eller tre forskellige Indsøer, hvorved det er muligt for Dampbaaden at hæve sig ca. tre Hundrede Fod over Havets Overflade og atter paa samme Maade sænke sig ned i Oceanets Skjod. Dette gaar for sig ved Hjælp af ca. 74 Sluser. Saaledes at sejle langs Haver og Marter, over Højdedrag, gennem Stove og Bjer er en usædvanlig Er- faring for Dampskibs-Passagerer. Det er dog en langt mere interessant og behagelig Maade at rejse paa end den

jædvanlige Sorejse og faar en daarlig Sømand som mig selv til at ønske, at det var muligt at gjøre Rejsten over Atlanterhavet paa en saa behagelig Maade og saa aldeles fri for den irngtelige Erfaring — Søhge.

Stockholm har haft en international Udstilling i denne Sommer, og vi fandt, at den var en meget interessant og anjelig Affære, der har vist sig at være en Sukces paa alle Maader.

Det er Sædvane i den skandinaviske Mission at afholde det første af en Konferences Moder Tordag Aften og derpaa fortsætte med tre Moder om Søndagen. Paa denne Maade afholdes jaaledes fire Moder istedetfor tre som i Storbritannien.

Moder bleve afholdte i Stockholm Tordag den 4. og Søndag den 5. September. Alle Forsamlingerne vare godt besøgte, og om Søndagen var Salen fyldt til Trængsel. Herrens Mand var tilstede, og alle Hjerter frydedes ved dens hellige Indfyndelse. Af alle Konferencerne i den europæiske Mission har Stockholms Konference det største Medlemsantal. Der findes 10 Grene med et Totalantal Med-

lemmer af 1378 Sjæle samt over 300 Børn under 8 Aar. For Tiden arbejde 27 Uldster i denne Konference under Ledelse af Uldste Carl A. Ahlquist fra Salt Lake City. Et udmærket godt Arbejde er blevet udført i de forløbne syv Maaneder. Der er ved Daab tillagt Menigheden 82 Medlemmer, og Udsigterne for Værkets Fremme ere gode. Brødrene ere flittige og nidkjære i at opøge de Oprigtige af Hjertet. Stockholms Gren har et Medlemsantal af 354; Upsala 247; Eskilstuna 209; fire andre Grene have over 100 Medlemmer hver, og den mindste Gren i Konferencen tæller 14 Sjæle.

Efter at have fuldført vort Arbejde i Stockholm rejste vi til Kristiania, Norge, hvor Konferencemøder afholdtes den 11. og 12. September. Kristiania har den største Gren af Kirken i hele Missionen; den tæller over 400 Medlemmer og har alle de Organisationer, som sædvanlig findes i et Biskops-„Ward“ i Zion. Denne Gren ejer ogsaa en stor Bygning med Leiligheder til flere Familjer samt Kontor og en rummelig Sal, og den er uden Tvivl den bedst situerede Gren i Missionen. Uldste D. K. Brown fra Nephi, Juab Co., Utah, som nu er paa sin anden Mission til Skandinavien, er Præsident over denne Konference og har 26 trofaste Mænd som Missionærer under sin Ledelse. Kristiania Konference indbefatter hele Norge og er en Konference af stor Udstrækning. Tromsø Gren er beliggende 1,042 Mil (engelske) fra Hovedkontoret i Kristiania, og andre Grene ere fra 300 til 600 Mil borte. En af Uldsterne i denne Konference gik 478 Mil for at overvære Konferencemøderne, og han var lige jaa glad og lykkelig, som om han havde kjort i en Salon-Waggon. En anden af Missionærerne havde rejst mere end 600 Mil til Soes i samme Djemed.

I forrige Tider maatte Missionærerne i Norge gennemgaa mange Trængsler for at forkynde Evangeliet. Ofte bleve de nægtede Føde og Husly og fængslede, ja endog landsforviste for Udvævelse af Evangeliets Ordinancer. Nu er imidlertid Stemningen meget venligere imod dem, og Uldsterne blive ikke forhindrede i at udbrede Evangeliets Kundskab til deres Medmenneffer.

De fleste af Skrifterne, som udspreddes i Norge, sælges til Folket og ere i Almindelighed større og derfor dyrere end de Skrifter, som uddeles i den britiske Mission; som Følge deraf have Uldsterne ikke Raad til at give mange bort. De have dog været meget heldige med at sælge dem; Uldste Martin Williamson har saaledes solgt 1,800 i de sidste fire Maaneder.

Der er 11 Grene i Norge med et Medlemsantal af omtrent 1,000. Værket nyder god Fremgang, og i de forløbne 5 Maaneder ere 60 Personer blevne døbte.

Møderne i Kristiania vare vel besøgte, og Salen, der rummer omtrent 400, var aldeles fyldt. Brødrene, som talte til Forsamlingerne, forkyndte Evangeliets Principper med stor Kraft og Tydelighed. Efter Møderne viste det sig, at flere Fremmede vare meget interesserede i at høre og lære mere, og to forlangte Daab.

Efter at have tilbragt flere Dage paa en behagelig Maade i denne Konference afrejste vi til Gøteborg, hvor Møder afholdtes Lørdag den 18. og Søndag den 19. September. Uldste S. M. Pearson fra Sandh, Salt Lake Co., Utah, er Præsident for Gøteborgs Konference, og i Forening med ham arbejde 15 andre Uldster fra Zion i denne. Del af Herrens Vingaaerd. Gøteborg er en mindre Konference end nogen af de førnævnte, men ogsaa her bliver et godt Arbejde udført. I det

forløbne Halvaar ere 49 blevne døbte, hvilket er det største Antal Sjæle, der paa samme Tidrum er bleven tillagt Kirken i flere Aar. En stor Sal var lejet til Mødet Søndag Formiddag, og efter Indbydelse af Brødrene, som havde udspredt en Mængde Bekjendtgjørelser, samlede en talrig Tilhørerkreds, i hvilken der fandtes flere Fremmede end ved nogen af de foregaaende Konferencer. De lyttede med Opmærksomhed til Talerne, og vi havde en behagelig Tid i dette jaavel som i de øvrige Møder af Konferencen.

Der findes 8 Grene af Kirken i Gøteborgs Konference med et Total-Medlemsantal af 541 Sjæle. Den største Gren har 131 Medlemmer og den mindste 19.

Fra Gøteborg fortsatte vi Rejsen til Kjøbenhavn, hvor Konferencen afholdtes den 25. og 26. September. En stor og smuk Sal var bleven lejet til Konferencemoderne om Søndagen, og da de vare blevne vel avtertede, vare Møderne godt besøgte, og mange Fremmede vare tilstede. Evangeliets første Principper fremsattes til deres Overvejelse, og mange Udenforstaaende viste venlige Følelser mod os. Det blev almindeligt antaget, at der vilde fremgaa meget Godt af Konferencen.

Ældste Enoch Jørgensen fra Ephraim, Sanpete Co., Utah, er Præsident over Kjøbenhavns Konference, og han har 12 andre Missionærer, som arbejde under hans Bestyrelse. Der er seks Grene i denne Konference med et Medlemsantal af 451. Over to Trediedele af disse ere Medlemmer af Kjøbenhavns Gren, og af de 39, som have modtaget Daab i denne Konference i de forløbne 6 Maaneder, tilhøre 24 Kjøbenhavns Gren. Tilsyneladende udvise mange Mennesker i Kjøbenhavn stor Interesse for Evangeliet, og Udsigterne

for Udførelsen af et godt Arbejde ere meget opmuntrende.

Vi tilbragte flere Dage paa den mest behagelige Maade med at besøge den danske Hovedstad og Omegn, hvor efter vi sejlede over Sundet til Malmö, Sverige, hvor Møder bleve afholdte den 2. og 3. Oktober. Malmö eller Skåne er den mindste Konference i Sverige; der findes kun 258 Medlemmer i hele Konferencen. Disse ere delte i fem Grene, og 12 Ældster fra Zion arbejde her.

For et Aarstid siden saa det ud, som om Værket helt skulde uddø i Malmö, og det var tidt umuligt at saa Hellige nok samlede til at holde Møde paa Sabbatsdagen; ofte vare ikke mere end to tilstede. Saaledes var Tilstanden, da Ældste N. B. Irvine fra Logan, Utah, sendtes til Malmö for at præsidere. Han fandt, at Salen laa i et meget affides og berygtet Kvarter, men istedet for at tabe Mødet og tænke, at her Intet kunde udrettes, tog han fat paa at forbedre Tilstanden. Han havde Tro nok til at forlade den gamle Sal, og til Trods for, at hans Forjamling kun ofte talte fra to til fire Sjæle, lejede han en bedre Sal, mere centralt beliggende, og tog med Iver og Nidkærhed fat paa at gjenoplive Evangeliets Sag. Hans gode Eksempel i Forening med et godt energisk Arbejde indgød de Hellige nyt Liv, og de bleve opvækkede og hjalp paa alle Maader Præsident Irvine til atter at gjøre Grenen levende. Denne Tro havde det forudsede Resultat, og Værket i Malmö fik nyt Liv. Fremmede begyndte at besøge Forjamlingerne. Nogle bleve døbte, og førend Broder Irvine rejste hjem, havde han den Glæde og Tilfredshed at se en trivselig Gren i denne Stad. I dette Arbejde blev

han naturligvis opholdt og understøttet af Eldsterne, som arbejdede i Forening med ham. Da denne Forandring skete, betalte Brødrene selv Sals-Lejen, men nu betale Medlemmerne mere Tiende, end Salens Leje beløber sig til, jaaledes at Brødrene ere helt befriede fra den Byrde at betale Husleje. Det gode Arbejde, der jaaledes begyndte, fortsættes nu af Præsident P. G. Hanson fra Payson, Utah. I de forløbne 6 Maaneder ere 48 blevne døbt i denne Konference, hvilket er det største Antal, der i samme Tidsrum er blevet døbt i over 10 Aar. Malmø Gren har nu et Medlemsantal af 53, hvoraf de Fleste ere gode, aktive Medlemmer. Konferencemøderne vare gjen-nemgaaende meget interessante, og det store Antal, som overværede Møderne, viste, at der til næste Konference maa lejes et større Lokale.

Vi fortsatte vor Rejse i denne Mission ved at begive os til Aalborg, den nordligste Konference i Danmark. Vi afholdt Præstedømsmøde med Eldsterne i denne Konference den 7. Oktober og et specielt Møde samme Aften, som var godt besøgt af Søskende og Venner. Over Aalborgs Konference præsiderer Eldste Jens Christensen fra Spring City, Sanpete County, Utah. Der er for Tiden kun 9 andre Eldster, som arbejde i Konferencen, men der er Plads og Arbejde til mange flere, og Arbejdsstyrken vil blive forøget, ja inart nye Missionærer ankomne fra Zion. Et godt Arbejde bliver ogsaa udført i denne Konference; 25 nye Medlemmer ere tillagte Kirken i de sidste 6 Maaneder, hvilket viser, at det lille Antal af Missionærer have været nidkjære i deres Arbejde.

Forfølgelsen rasede meget stærkt mod Herrens Værk for Aar tilbage i

denne Del af Herrens Bingeard, og i mange Aar var det ikke godt for Eldsterne at vise sig paa Gaderne i Aalborg, da de bestandigt vare ndsatte for Bøvlens Overfald. En ung Martyr for Sandhedens Sag ligger begravet paa Aalborgs Kirkegaard. Han fik et Knivstik i Ryggen af en af Bøvelen, som overfaldt de Hellige. Dette skete for noget over 30 Aar siden, men Hadet eksisterer endnu. For lidt over et Aar siden blev Eldste D. R. Brown, som nu præsiderer i Kristiania, ved en Aalborg-Præsts Indflydelse landsforvist fra Danmark, fordi han prædikede Evangeliet. Men til Trods for dette Had og denne Forfølgelse har Værket haft stor Fremgang i denne Konference, og det siges, at i Forhold til Indbyggerantallet ere flere Hellige komne fra denne Landsdel end fra nogen anden Del af Skandinavien.

Fra Aalborg begave vi os til Aarhus, hvor der afholdtes Konferencemøder den 9. og 10. Oktober. Eldste Andrew A. Bjørn fra Mink Creek, Idaho, er Præsident for Aarhus Konference og har 13 Medarbejdere. De Hellige have her en god, rummelig Sal, som blev bygget af Aarhus Gren, men som de siden bleve nødte til at sælge, og som nu tilhører en Afholdsforening. Præsident Bjørn og de øvrige Eldster gjorde deres Flid for at befjendtgjøre Møderne og for at gjøre dem saa vellykkede som muligt, og Følgen var, at vi her havde en meget god Konference, en behagelig Afslutning paa den Række af Konferencemøder, som vi havde overværet i Skandinavien.

I de forløbne 6 Maaneder ere 30 blevne døbt i Aarhus Konference, hvilket er flere, end adskillige tidligere Rapporter udvise. Præsident Lund underretter os om, at overalt i Mis-

fionen vider Missionærernes Arbejde afgjort Fremgang. Det totale Antal af dem, som ere døbte i de sidste 6 Maaneder i Missionen, udgjør 333, og siden disse Rapporter bleve givne, have vi hørt om talrige Daabshandlinger, som senere ere udførte i forskjellige Dele af Missionen.

Paa alle Steder, hvor Konferencemøder ere blevne afholdte, have Uldsterne og Søstendene i Forening smykket Salene med Potteplanter, Evinggrønt og Blomster, hvilket har givet dem et festligt og indbydende Udseende.

Uldste C. N. Lund, som prædikerer over den skandinaviske Mission, besidder en venlig og betænkfuld Karakter og omgaaes Uldsterne og de Hellige paa en hjærlig og faderlig Maade. Hans Venlighed har vundet Alles Hjerter, og det er øjensynligt, at han er agtet og afholdt af Alle, som have gjort hans Bekjendtskab.

Han assisteres i Redaktions-Arbejdet paa Kontoret i Kjøbenhavn af Uldsterne George Christensen og G. N. Brandt; den Førstnævnte skriver for

den danske „Stjerne“ og den Sidstnævnte for den svenske „Stjerne“. Ved Siden af deres literære Arbejde søge Uldsterne, saa vidt Tiden tillader det, at fremme Missionsarbejdet i Kjøbenhavn.

Et meget behageligt Træk ved vore Konferencemøder var den udmærkede Sang, som udførtes af de forskjellige Sangkor. Noget af Salmene foredroges paa Engelsk, hvilket var en stor Nydelse for os, som havde rejst saa længe iblandt Folk, hvis Sprog vi ikke forstode.

Vi ere blevne modtagne med storste Venlighed af Uldsterne og Søstendene overalt i denne Mission, og de have søgt at gjøre vort Besøg saa behageligt som muligt. Samtidig har man udvist stor Tilbøjelighed til at modtage de Raad og Lærdomme, som vi ere blevne ledede til at give. Dette er meget tilfredsstillende for os, og vi tro, at vort Besøg ikke vil være uden gode Resultater.

Joseph W. Mc. Murrie.

Konferencemøde i Aalborg.

Konferencen tog sin Begyndelse
Lørdag den 16. Oktober,
Aften Kl. 8,

med Afhængelse af Salmen Nr. 5: „Kom alle Zions Søner“. Bøn oplyndtes af Uldste Niels P. Nielsen, hvorefter Salmen Nr. 60: „Vi glædes og frydes i Sang med hverandre,“ blev afsluttet.

Følgende Missionærer fra Zion vare tilstede: C. N. Lund, Præsident over den skandinaviske Mission, Jens Christensen, Præsident over Aalborgs

Konference, James F. Iversen, Niels A. Nelson, James L. Nielsen, Niels P. Nielsen, Ephraim Mikkelsen, Christian Nielsen, Peter Christensen, Christian Johnsen, Paul Paulsen, Daniel P. Jensen og Erastus Ottesen, samt Peter Mogensen fra Kjøbenhavns Konference og Norman Lee fra Skane Konference.

Præsident Christensen bad de Tilstedeværende Velkommen og foreslog Uldste Niels Nielsen til Konferencens Skriver, hvilket enstemmigt vedtoges.

Derefter afgave følgende Brødre

Rapporter over Arbejdet i deres forskellige Arbejdsmarker: Christian Nielsen, James L. Nielsen, Christian Johnsen, Nels A. Nelson, James F. Iversen, Ephraim Mikkelsen, Peter Christensen og Niels P. Nielsen.

Salmen Nr. 274: „Se et Land, mere kjønt end en Dag,“ blev afjungen, hvorefter Eldsterne Paul Paulsen, Daniel P. Jensen og Erastus Ottesen afgave Rapporter og udtrykte deres Glæde over at arbejde for Sandhedens Sag. Det fremgik af Rapporterne, at Brødrene som oftest blive venligt modtagne, og mange viste Interesse for det Budskab, som de bragte. Nogle havde udvist Tro nok til at annamme Lærdommen, og der var gode Udsigter for Fremtiden.

Præsident Jens Christensen bar Vidnesbyrd om, at Herren har aabenbaret sig i disse sidste Dage, at hans Kirke er oprettet paa Jorden med Apostler, Profeter, Evangelister, Hyrder og Lærere, og at Gud har udsendt sine Tjenere for at advare Menneskeslægten for de kommende Plager, kalde paa dem til at omvende sig og blive døbte, at de maatte kjende Gud, hvilket er det evige Liv.

Mødet sluttedes med Afhyngelse af Salmen Nr. 166: „Kom Hellige, fremad og frygter ej,“ og Talsigelse af Eldste Norman Lee.

Søndag Formiddag Kl. 10.

Mødet aabnedes med Afhyngelse af Salmen Nr. 1: „Morgenrødens Straaler bryde“ og Bøn af Eldste Ephraim Mikkelsen; derefter blev Salmen Nr. 253: „O, min Fader, Du, som kjender“, afjungen.

Præsident Christensen afgav følgende samlede Rapport over Aalborgs Konference:

Grene 3; Missionærer fra Zion: Højpræster 1, Halvfjerds 9; Lokale

Præstedømme: Eldster 10, Præster 15, Lærere 6, Diakoner 9, Medlemmer 264, Børn under 8 Aar 98, Total-
Summa 402; Børn velsignede 4, Døbte siden sidste Konference 25, Emigrerede 20; 5 Lokaler lejes, 36 Medlemmer betale Tiende, og 93 abonnere paa „Skandinaviens Stjerne“; der findes 1 Kvindelig Hjelpeforening, 1 unge Mænds Forening og 2 Søndagskoler. Missionærerne have besøgt 4,176 Familjer, haft 2,929 evangeliske Samtaler, uddelt 1,762 Skrifter og 147 Bøger samt afholdt 215 Møder.

Eldste Peter Mogenesen fra Kjøbenhavn udtrykte sin Glæde over at mødes med de Hellige i denne Konference. Han bar Vidnesbyrd om Joseph Smiths guddommelige Mission og omtalte Israels Tjudsamling fra de forskellige Nationer til Zions Bjerg. Han opnuutrede de Hellige til at være trofaste gennem alle Prøver; da vilde de arve Livens Krone.

Præsident C. N. Lund talte om Frelsens-Planen, som Gud har givet til sine Børns Freløsning. Han omtalte de forskellige Uddelinger, hvori Herren har haft sit Vært og sine Profeter paa Jorden. Jesus Kristus kom i Midten af Tiden og bragte Evangeliets Fylde og oprettede sin Kirke paa Jorden med alle dets Embedsmænd og Ordinanncer. Dog var det forudsagt af Profeter og Apostle, at Træfaldet skulde komme og de Hellige udryddes, og Forudsigelserne bleve opfyldte. Taleren hentydede til de forskellige Reformatorer, som i Tidens Løb opstode og søgte at forbedre Tingenes Tilstand, og han viste, hvorledes Gud i Opfyldelse af sine Tjeneres Ord i gamle Dage havde oprettet sin Kirke og gjen-givet Evangeliet til Jorden i vore Dage, hvorledes Præstedømmet blev meddelt til Joseph Smith og Oliver

Cowden, og hvorledes Missionærer bleve udsendte for at forkynde det glade Budskab for al Verden.

Derefter foreslog Præsident Lund til Opholdelse i de Helliges Tro og Bønner først Kirkens almindelige og dernæst følgende Autoriteter:

Rulon S. Wells som Præsident for den europæiske Mission med Joseph W. Mc. Murrin som første og E. F. Barry som anden Raadgiver.

C. N. Lund som Præsident over den skandinaviske Mission.

George Christensen som Oversætter og Skriver for „Skandinaviens Stjerne“.

G. A. Braudt som Oversætter og Skriver for »Nordstjärnan«.

Zens Christensen som Præsident over Aalborgs Konference og Forstander for Aalborgs Gren.

Konferencepræsident Christensen foreslog dernæst følgende:

Christian Nielsen som Forstander for Frederikshavns Gren med Ephraim Mikkelsen og Erasmus Ottesen som Medhjælpere.

James L. Nielsen som Forstander for Hjørrings Gren med Peter Christensen og Paul Paulsen som Medhjælpere.

Christian Johnsen som Forstander for Ribe Distrikt med Niels P. Nielsen som hans Medhjælper.

Niels A. Nelson som Forstander for Bælums Distrikt med James F. Iversen som hans Medhjælper.

Daniel P. Jensen til at arbejde i Aalborgs Gren. Alle Forslagene vedtoges enstemmigt.

Mødet sluttedes med Afshngelse af Salmen Nr. 244: „Zions Søner, rustet Eder“. Taksigelse af Eldste Peter Christensen.

Eftermiddag Kl. 2.

Mødet begyndte med Afshngelse af Salmen Nr. 141: „Nu vi os forjante

her“ og Bøn af Eldste Niels P. Nielsen, hvorefter Salmen Nr. 12: „Fryd Eder, Zions Søner,“ blev afslungen.

Den hellige Nadver administreredes af Eldste Niels Peterjen og Præst Baldemar Peterjen, medens Salmen Nr. 260: „Du Dødens Overvinder“, blev afslungen.

Eldste Niels A. Nelson omtalte Reformatorerne og deres Arbejde og bar Vidnesbyrd om, at Evangeliets Fyldte var gjengivet til Jorden i vore Dage. Han citerede talrige Skriftsteder, som bevise, at Menneskene ville blive dømt efter deres Gjerninger, og at Tro alene ikke er i Stand til at frelse dem, medmindre den følges af Gjerninger.

Eldste Norman Lee fra Malmö var den næste Taler. Han omtalte Kristi Kirkes Organisation og henviste til Pauli Sammenligning af Kirken med et Legeme. Han omtalte og gjaa de Tegn, som skulde følge de Troende.

En Sang blev derefter afslungen af Eldste James F. Iversen og Co.

Eldste James L. Nielsen omtalte Evangeliets første Principper og citerede flere Skriftsteder, som bevise Daabens Nødvendighed og Hensigt. Han opmuntrede til Trofasthed i Evangeliet.

Præsident Christensen talte om Jesu Mission paa Jorden, de Ondes Opposition mod Guds Bærk og Oprettelsen af Kristi Kirke i vore Dage samt bevidnede, at Joseph Smith var et Medskab i Herrens Haand til at paabegynde hans Bærk i de sidste Dage. Taleren skildrede Evangeliets Indførelse i Skandinavien ved Apostlen Erasmus Snow og hans Brødre, og hvorledes Herren havde velsignet Bærket i disse Lande.

Derpaa blev Salmen Nr. 136: „Led os frem, o Gud, vor Fader,“ af-

ungen, og Slutningsbønnen opsendtes af Eldste F. F. Samuelson.

Aften Kl. 6.

Mødet aabnedes med Afhængelse af Salmen Nr. 44: „O, skjonne Lys fra Himlens Trone,“ Bøn af Eldste Christian Johnsen og Salmen Nr. 117: „Saa fikker en Grundvold for Eder, som tro“.

Eldste Christian Nielsen sagde, at Alle, som i Sandhed elste Gud og hans Søn Jesus Kristus, ville søge at gjøre deres Vilje og holde deres Bud. Han talte om Evangeliets første Principper og om, hvorledes Missionærerne udsendes paa deres egen Bekostning til alle Nationer.

Derefter blev en engelsk Sang af jungen af en Del af Brødrene.

Eldste Peter Mogenen talte om Bønnen og den Styrke, vi kunne nyde derigjennem. Han gav en Skildring af Tilstanden i Utah før og nu.

Eldste Norman Dec sang en engelsk Salme, »O my father«.

Præsident Lund talte dernæst om sand og falsk Værdom, sand og falsk Tro. Han viste, hvorledes Frelseren og Apostlene lærte Folket, at de skulde blive døbt i Vand til Syndernes Forladelse og da modtage den Hellig-Aand. Han fremsatte mange Skriftsteder, som bevise Daabens Nødvendighed, Hensigt og Maade, og forklarede, hvor urigtigt det er at døbe jmaa Børn. Han bar Vidnesbyrd om, at Guds Profet er paa Jorden og forkynder hans Vilje.

Konferencepræsident Christensen gjorde nogle Slutningsbemærkninger, hvorefter Konferencen sluttedes med Afhængelse af Salmen Nr. 255: „Se paa Zion — Herrens Værk“ og Takjælgelse af Præsident Jens Christensen.

Mandag den 18. afholdtes et Præstedømsmøde, hvor mange gode Raad og Værdomme bleve givne.

Niels Nielsen,
Striber.

Den 15. November 1897.

Virkninger af Evangeliets Forkyndelse.

Et af de indirekte og derfor tilskyndende ubemærkede Resultater af Evangeliets Fyldest Forkyndelse ved Eldsterne af Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige er den store Forandring, som er sket i Retning af religiøs Tankegang hos de Folk, blandt hvem det har været forkyndt længst eller med den største Frihed. Det er ikke usædvanligt nu til Dags at finde en Bog eller en Avis, som indeholder væsentlige Dele af vor Kirkes Værdomme. Dette bliver endnu mærkbarligere, naar vi tage i Betragtning, at de jaalebes fremsatte Ideer ere i direkte Modsatning til de Værdomme, som bleve troede og forkyndte i de forskjellige Samfund førend Fremkomsten af dette Sidste-Dages Værk.

Vi lagde i Særdeleshed Mærke til denne Kjendsgjerning ved for nogle Dage siden at læse et Eksemplar af »Public Opinion«. Paa en Side af dette Blad, som er optagen af aktuelle religiøse Tanker, fremsatte i Form af Uddrag

fra forskjellige religiøse Blade, fandtes Citater om flere Emner, som vare tydelige Sidste-Dages Helliges Lærdomme. Maaske ikke fremfattede i det Sprog, som vore Uldster i Almindelighed benyttede; thi vi have gjerne en egen Maade at fremstille Evangeliets Principper paa, men Tankerne, Ideerne og Lærdommene vare vore. En Forfatter skriver f. Eks. til »The Christian Age« angaaende „Det tilkommende Liv“ og siger:

„Det nuværende Livs Pligter har Gud tydeliggjort for os, men han har ikke fundet det tjenligt at aabenbare det tilkommende Livs Pligter. Sjælens fuldkomne Hellighed og Uhyalighed er tilkjendegivet, men dens Virksomhed gennem Evigheden er en forseglet Bog for os. Der vil uden Tvivl være Virksomhed i det tilkommende Liv. Den menneskelige Sjæl er i Særdeleshed aktiv og kan ikke være uirksom. Naar den er forherliget og fuldkommengjort, vil dens oprindelige Natur dog ikke være forandret. Aktivitet vil vedblivende være en af dens Betingelser for Uhyalighed. Al den moralske Styrke, som vi samle i dette Liv, vil uden Tvivl finde Beslighed til Udvøvelse i det tilkommende. Jo større vor Fremgang mod Fuldkommenheden har været her, desto mere ville vi være skikkede til at virke der. Gud anviser os forskjellige Stillinger og Arbejder her; saaledes er det muligt, at han ogsaa vil bestemme os forskelligt Arbejde og forskellige Stillinger hisjet. Et Menneske har maaske indtaget en besteden Stilling her og vil faa tildelt en fremragende Stilling der. Vi vide, at Herrens Vilje vil blive udført i Himlen paa en fuldkommen Maade. Sand Religion er en Opdragelse for det tilkommende Liv. Det er en uværdig Opfattelse af Religion at betragte den kun som 'et Middel til at undgaa Gyndens Straf. Ej heller er det en Forberedelse for Døden. Døden er simpelthen en Afslutning paa vor Forberedelse til det kommende Liv. Da den slutter vor Forberedelse, burde vi virke nidkjært, medens Dagen varer. Alt, hvad vi kunne gøre for Guds Ære her, og Alt, hvad vi kunne gøre som Forberedelse til at kunne ære ham Herefter, skulde gøres, før Natten kommer.“

Skjønt denne Forfatters Ord maaske ere lidt forskellige fra dem, som vore Uldster vilde benytte, derjom de skulde skrive om dette Emne, saa samstemme dog mange af hans Ideer med Evangeliets Lærdomme. Og hvor vidt forskellige ere de ikke fra de gamle saa almindeligt forkjundte Lærdomme angaaende Livets store Opgave (at forberede sig til Døden) og Sjælens Tilstand, efter at vi have gennemgaaet Dødens Portel Med lidt Forandring i Fremstillingsmaaden kunde det Anførte godt tages som en Del af en af vore Uldsters Taler.

Paa samme Side findes et Uddrag fra »The English Churchman«, i hvilket vi lagde Mærke til en Paragraf, som fremfætter vore Ideer med Henjhn til Inspiration:

„Menneskene kunne Intet vide, uden hvad han (Gud) tillader dem at opdage. De Tusinder af Verdener, som ere skjulte gjennem Teleskopet i Verdensrummet, overfigne den Visdom og Kundskab, som Mennesket kan opnaa. Zophar, Naamathtiten, talte jandt, da han jagde: „Mon Du kan naa til Guds Dybheder?“

Paa et andet Sted og med Henjhn til et helt andet Emne, nemlig Sabatens Helligholdelse, siger »The Christian Commonwealth«:

„Det gamle epikuræiske Ordsprog: „Lad os æde og drikke, thi i Morgen

skulle vi dø", gaar aldrig af Brug, og fra Tid til anden finder en materialistisk Oppvækkelse Sted. En Tendens til Fornøjelser er netop i Færd med at bryde frem i vore Stæder . . . Et andet daarligt Tegn er det, at man saa vedholdende søger at afskaffe, hvad Hvile-Søndagens Fjender spottende kalde „den puritanste Søndag“. Den ledende Ide i de Menneskers Sind, som i Virkeligheden aldrig rigtig tænke, er, at Magelighed, Munterhed og Fornøjelse er det højeste Gode."

Denne Klage høres ogsaa fra Stæder, som ere os nærmere end »The Commonwealth«s Hjem.

Disse Uddrag, navnlig det første, vise, at Indflydelsen af Evangeliets Lærdomme synligt paavirker Verdens Tankegang og som Følge deraf ogsaa dens Fremskridt og Historie. Skjønt vi beklage, at saa faa af Menneskenes Børn have tilstrækkeligt Mod til at komme frem og blive indlemmede i Kirken ved Daab som Følge af de mange Hundrede Missionærers Advarsel, der nu lyder til Verden, saa have vi dog den Trost at vide, at Voldsternes Forkyndelse af Evangeliet har Indflydelse paa Millioners Ideer, om ikke paa deres Levnet, og at den protestantiske Kristendoms hele Tro forandres ved en saadan Indflydelse. Denne Forandring er til det Bedre og i Retning af Fuldførelsen af Guds Hensigter og skulde ikke undervurderes af os, naar vi overveje Resultaterne af vor Missions-Virksomhed eller den Virkning, som Udviklingen af Guds Kirke har paa denne Tidsalders Historie.

(Juvenile Instructor.)

Ankomst.

Efternævnte Missionærer fra Zion ankom som følger:

Den 1. November:

Alfred Hanson og Charles Jensen fra Logan, Nephi James Valentine fra Brigham City, John C. Bolstad fra Ogden, Hyrum J. Hansen fra Bear River City, Parley P. Jensen fra Salt Lake City, Utah, James Niels Skousen fra Colonia Suarez, Mexiko, og Jens N. Hansen fra Show Low, Arizona.

Den 7. November:

Lauritz Lauritzen fra Glenwood, Christian Pedersen jun. fra Holliday, James Jensen fra Millville, Ole A. Okerlund fra Lyman, G. Albert Anderson og Jens P. Fugal fra Pleasant Grove, Axel Olsen fra Salt Lake City, Utah, samt Peter James Sandberg fra Weston, Idaho.

Vi hvide disse Brødre hjærteligt velkomne.

Beskikkelse.

Ældste Anton P. N. Peterjon bestikkes til at præsidere over Stockholms Konference.

Ældsterne Charles Jensen og Jens N. Hansen bestikkes til at arbejde i Kjøbenhavns Konference.

Ældsterne John E. Bolstad og Axel Olsen bestikkes til at arbejde i Kristiania Konference.

Ældsterne Hyrum J. Hansen, Parley P. Jensen, Christian Pedersen jun. og Jens P. Fugal bestikkes til at arbejde i Aalborgs Konference.

Ældsterne Lauritz Lauritzen og James Niels Stonsen bestikkes til at arbejde i Aarhus Konference.

Ældsterne James Jensen og Ole A. Oerlund bestikkes til at arbejde i Gøteborgs Konference.

Ældsterne Nephi James Valentine, Alfred Hanson, Peter James Sandberg og G. Albert Anderson bestikkes til at arbejde i Skåne Konference.

Afsløsning.

Følgende Brødre løses fra deres Missionsvirksomhed i Scandinavien med Tilladelse til at rejse hjem til Zion den 11. November 1897:

Ældste C. A. Ahlquist løses fra at prædicere over og Ældste Emanuel F. Bennberg fra at arbejde i Stockholms Konference;

Ældsterne M. E. Christoffersen og Jacob Fikstad fra at arbejde i Kristiania Konference;

Ældste John D. Amundson fra at arbejde i Gøteborgs Konference;

Ældsterne Christian Madsen og Jens Nielsen fra at arbejde i Kjøbenhavns Konference.

Ældsterne John E. Christoffersen og Peter L. Peteren fra at arbejde i Aarhus Konference;

Ældsterne Nels A. Nelson og Jens L. Nielsen fra at arbejde i Aalborgs Konference;

Ældsterne Christian W. Anderson og Isaac Carlsson fra at arbejde i Skåne Konference. Den Sidstnævnte paa Grund af Sygdom i Hjemmet.

Ældste Paul Paulsen løses paa Grund af Sygdom fra at arbejde i Aalborgs Konference.

Ovennævnte Brødre have Alle udført en hæderlig Mission, og vi ønske dem en lykkelig Hjemrejse og Herrens Velsignelse i Fremtiden.

Afsløsning og Beskikkelse.

Ældste Norman Lee løses fra at arbejde i Skåne Konference og bestikkes til at arbejde i Stockholms Konference.

Ældste Hyrum Olson løses fra at arbejde i Kristiania Konference og bestikkes til at arbejde i Kjøbenhavns Konference.

C. H. Lund,

Præsident over den scandinaviske Mission.

Fra „Nøglen til Theologien“.

VII. Kapitel.

Universets Bestemmelse.

Nu, da vi have set, hvorledes Verdener bleve dannede og befolkede, vil det være godt for os at betragte deres Fremmskridt og undersøge med Flid for at lære, hvad Herren har aabenbaret angaaende deres Fremtid og endelige Bestemmelse.

Paa Grund af den almindelige, traditionelle Tro paa et immateriel Hærfester have Mange draget den Slutning, at Jorden og alle materielle Ting ville, som ganske midlertidige, blive tilintetgjorte; at det materielle Begeme og Planeterne, som det bebor, ingen Del har i det evige Liv og Tilværelsen herefter; i Korthed at Gud, Engle og Mennesker tilsidst blive saa opløste, indblandede eller aldeles borte i Vandelighed eller Ulegemlighed, at de miste al Brug for de fysiske Elementer; at de aldeles ikke behøve nogen Planet, Bolig, Besiddelse, Hjem, Møbler, Føde eller Klæder; at hele den udstrakte og stjerne, symlige Skabelse kun er at betragte som et nødvendigt Onde, en Slags Klods, der hæfter sig paa det aandelige Liv og har ingen anden Anvendelse end at tjene som et midlertidigt Hjem for Opholdelsen af Væsener i deres mindre ophøjede eller Begyndelses-Tilstand.

Hvilket sørgeligt Billede! Med hvilken nedtrykt Sindstemning maa man ikke beskue denne herlige Skabelse betraget i dette Lys! Hvilken udstrakt Visdom og Storhed fremviser ikke Skabelsens Værk! Dog skal al denne Visdom i Udøst og alt dette Arbejde i Udørelsen af dette herlige Værk

kastes bort som en Hindring til virkelig Eksistens og Lykkelig.

Alle disse aandelige, immaterielle Paafund have intet Grundlag i Sandheden.

Jorden og alle andre Systemer skulle gjenngaa en Række Forandringer i deres Fremadskriden mod Fuldkommenhed. Vand, Jid og andre Elementer ere Midlerne, som benyttes til disse Forandringer. Men det er en evig, uforanderlig Kjendsgjerning, en fastsat Lov i Naturen, som let kan bevijes og tydeliggjøres ved kemiske Eksperimenter, at hverken Jid eller noget andet Element kan tilintetgjøre den mindste Partikel, langt mindre en hel Jordklode.

En ny Himmel og en ny Jord er lovet af de hellige Projeter, eller med andre Ord, de planetiske Systemer skulle forandres, renses, lutres, ophøjes og forherliges, i Vignelse med Opstandelsen, hvorved al fysisk Daarlighed og Ufuldkommenhed borttages.

I deres nuværende Tilstand ere de passende for Menneskets Begyndelses-Stadium. De ere, saa at sige, Plante-stolen for Menneskets fysiske Spirens Opvækst. Deres Elementer tilvejebringe Midlerne til at jøde og opholde Tabernaklet og til at frembringe og styrke Sind og Tante, hvilke Tanker og Følelser, sjønt fylde med evigt Liv og Kjærlighed, kun kunne modnes og blive fuldkomne i en højere Sfare.

I det Sjælen udvides, strækker Aspirationerne af et evigt Væsen, som en Gang var forædlet og ophøjet blandt

Guds Søner i Himlens Raad, sig videre frem, for højt og bredt og dybt til længere at kunde holdes i det forkræftelige Livs suævre Sære. Hans Regeme er fængslet til Jorden, medens hans Aand vilde stige højt og gribe Intelligenen, Visdommen og Rigdommene i den grænseløse Uendelighed.

Hans jordiske Regeme maa derfor gjenemgaa en Forandring for at være stiftet til at nyde en mere vidtstrakt og herlig Sære af Bevægelse, Underjøgelse, Aktivitet og Nydelse.

Naar der paa Planeten, paa hvilken han bor, har været frembragt og opfostret det Antal Tabernakler, som i uendelig Visdom er blevet den anvist, vil den blive paavirket af en kemisk Proces. De rensende Elementer — for Eksempel Jld — ville være Midlerne til at føre den gennem Proven, en Lutring, en Renselse, en Forvandling, som staar i Forhold til den, som for har funden Sted i dens Beboers fysiske Tabernakel. Saaledes fornyet er den stiftet til Beboelse for det opstandne Menneske.

Naar Mennesket og Planeten, paa hvilken han bor, med al dens Fylde have tilendebragt Rækken af fremadstridende Forandringer og ere forberedte til at nyde den højeste Herlighed, som de ere i Stand til at opnaa, da tilføjes de eller tælles med de evige Himle og tilhøre de evigt tiltagende Riger af den store Skaber og Frelseren Jesum Kristum.

Berdenere ere Boliger for Intelligenjer; Intelligenjer eksistere for at nyde.

Nydelse i dens Fylde er afhængig af visse Principper, nemlig —

Evigt Liv, evig Kjærlighed, evig Fred, evig Rigdom osv.

Uden det Første vilde Nydelse mangle Varighed. Uden det Andet

kunde den knapt siges at eksistere. Uden det Tredie vilde den ikke være sikker. Uden det Fjerde vilde den være begrænset, osv.

Evigt Liv i dets Fylde indbefatter en aandelig Intelligens, ifklædt et ydre Tabernakel af evigt, usforkræfteligt Kjød og Ben. Denne Tilstand kan kun opnaas ved Regemet's Opstandelse og evige Forening med Aanden.

Evigt Liv, saaledes opnaaet og ifklædt med de evige Egenstaber af Intelligens og Kjærlighed, kunde aldrig ndøve eller nyde disse Egenstaber uden at være samlet med andre Væsener, som ere i Besiddelse af de samme Egenstaber. Af denne Aarsag er det nødvendigt, at Slægten sammenbindes med de Slægtskabs Aaand, den fælles Kjærlighed, som er uendelig.

Det tredie Punkt, evig Fred, kunde aldrig sikres uden Udviklingen af evig Lov og Regjering, som i sig selv besidder ubegrænset Sandhed, Godhed og Magt. Enhver Regjering, som ikke besidder disse, kan aldrig sikre evig Fred, men vil være ndsat for at blive omstyrket paa Grund af Mangel paa Sandhed til at skjæln, Tilbøjelighed til at udføre eller Magt til at gennemføre de Forholdsregler, som ere nødvendige til Fredens Sikring.

Evig Rigdom maa nødvendigvis bestaa af en evig Urveret, bestemt og sikret af denne evige Regjering til en Part af de organiserede Elementer i deres rene, usforkræftelige og evige Tilstand.

For at være rig maa det evige Menneske besidde en vis Del af en evig Planet, som er passende for hans Eksistens. Denne Ejendom, usforkræftelig og evig i Himlene, maa være af tilstrækkelig Omfang for hans Familjes og Omgivelser's Bekvemmelighed. Den maa ogsaa indbefatte de Elementer,

som ere nyttige og brugbare for ham. Evtigt Guld, Sølv, Edelstene og andre værdifulde Elementer ville være nyttige til Opførelsen og Udstyrelsen af Bygninger, af offentlige og private Bygninger. Disse Bygninger, ordnede med Visdom, ville udgjøre evige Byer og Stæder. Haver, Lunde, Gange, Bække, Springvand, Blomster og Frugter ville smykke Landskabet, behage Djet, Smagen, Lugten osv. og jaaledes glæde og fryde Menneskets Hjerte. Silke, Vin og andre passende Ting ville være nødvendige til hans Dragt og til at pryde hans Hjem.

I Korthed, det evige Menneske, i Besiddelse af evige Verdener med al deres Fylde, vil spise, drikke, tænke, tale, forjables, adskilles, gaa, komme, besidde, forbedre, elske og nyde. Han vil tiltage i Rigdom, Kundskab, Magt, Majestæt og Herredømme i Verdener foruden Ende.

Socrates, Plato, Confucius og mange andre Filosofer og Skriftkloge have skrevet meget om Sjælens Udødelighed. Nogle af disse have med Glæde underkastet sig Pinsler og endog Døden for deres Tros Skyld, og dog havde de kun et meget begrænset Syn paa den evige Tilberelse. Kunde disse Martyrer for en Del af Sandheden, ja begrændset og dog saa fuld af Haab og Trøst, have stuet udødeligt Kjøb og Ben, som besattes af Enoch og Elias efter deres Forbandling, eller kunde de have set Jesus efter hans Opstandelse og hørt fra hans hellige Læber de herlige Ord: „Sel jeg vil

forny alle Ting“; kunde de have fattet de evige Verdener med deres Elementer og forskjellige Former af Dyreliv, udødelig og evigvarende; kunde de have stuet det evige Menneske i hans Magt og Herlighed, i Besiddelse af universal Kundskab og med Aandsøver oplyste ved lange Aaræfters Erfaring og Jagttagelse; kunde de have haft et Glimt af alt dette og hørt Forjættelsen: — „Der skal ikke mere være nogen Død“, udgaa fra Sandhedens Kilde, gjenslyde blandt Himlens Stjerner og naa til Jorden, gennemtrængende alt Levende med Fryd og Glæde, oplysende Fængslerne i Aandeverdenen med Haabets Straaler og foraarsagende en Kilde af Liv og Dyktighed til at springe op i den Fortabtes Hjerte; da vilde deres Sjæle have været opfyldte med ubeskrivelig Glæde og Taknemlighed over disse herlige Sandheder.

Kunde denne Verdens Rige og Mægtige have stuet og fattet disse Rigdomme og Herligheder, vilde de ikke have lagt saa megen Vægt paa denne Verdens Storheder, ikke have sat deres hele Haab til denne Verdens Rigdomme, Værd, Embeder og Troner, men de vilde have regnet dem for Intet imod Evtighedens Betsignelser.

Hvilket Menneske vilde med dette Syn for Dje være saa ufornuftig, saa blind for sine egne Interesser eller saa slyndig, at han vilde forsømme de Pligter, Selvforsagelser og Dsre, som ere nødvendige for at opnaa Del i den første Opstandelse og erholde disse herlige Betsignelser i det tilkommende Liv!

Frelse for de Døde.

Af C. C. A. Christensen.

(Bifuben.)

De Sidste-Dages Hellige tro paa Omvendelse efter Døden og tillige, at de Dødes Omvendelse, ligesom de Levendes, maa være en Folge af Tro, jaant at Troen maa være fremkaldt ved Evangeliets Forkyndelse for at kunne være enten Levende eller Døde til nogen Nytte. Troen er derfor det første Princip i Evangeliets Frelseplan og derfor lige saa nødvendig for de Døde som for de Levende, for at de skulle kunne opnaa Ophøjelse i Guds Rige. Med Ophøjelse mene vi en større Grad af Herlighed i det næste Liv eller hinsides Graven end den, som Menneskene ville kunne opnaa hidset ved blot at have troet og efterlevet menneskelige Religionsprincipper, det være sig hedenske, jødiske eller jetteriske kristne Læresætninger. Naar de ikke ere Jesu Kristi sande Evangelium i Forbindelse med Guds bemyndigede Præstedomme, saa ere de ughldige. Der er nemlig i Guds store, udstrakte Rige mange Grader af Herlighed, og der er ligeledes stor Forskjel paa Menneskenes Vandel her i Livet, hvorfor der ogsaa vil blive en tilsvarende Forskjel i den Straf eller Belønning, som vil blive tildelt Menneskenes Sjæle ifølge deres Tro og Gjerninger:

„Thi han (Gud) skal betale hver efter hans Gjerninger:

dem, som ved Bestandighed i god Gjerning søge Vre og Hæder og Uforkrænkelighed, et evigt Liv:

men dem, som ere gjenstridige og ikke Ihde Sandhed, men adlyde Uretfærdighed, skal vorde Ugunst og Brede.

Trængsel og Angst skal være over

hvert Menneskes Sjæl, som gjør det Onde.“ Rom. 2, 6—9.

At Troen paa hvilken som helst Religion frembringes ved Undervisning, er der næppe Noget, som vil kunne modsiges, thi:

„Hvorledes skulle de vel paafalde den, paa hvem de ikke have troet? men hvorledes skulle de tro paa den, om hvem de ikke have hørt? men hvorledes skulle de høre, uden at der er Noget, som prædiker?

men hvorledes skal Noget prædike, dersom de ikke blive udsendte? Som skrevet er: hvor dejlige ere deres Fødder, som forkynde Fred, som forkynde godt Budskab.“ Rom. 10, 14—15.

Da Ordet Evangelium er ensbetydende med „godt Budskab“, kunde den sidste Del af ovenstaaende Sætning derfor ligesaa vel have været oversat ved Ordet Evangelium, og det vilde dermed bedre have gengivet Pauli Opfattelse af Profetens Mening: Esaias 52, 7; thi det er tydeligt, at Paulus her taler om Evangeliets Forkyndelse, og at Esaias profetereede om det længe i Forvejen.

Frelseren lærte sine Disciple Evangeliet og organiserede sin Menighed eller Kirke selv, medens han levede i Kjødet, og han sagde ved en vis Lejlighed:

„Den Time kommer, paa hvilken alle de i Gravene skulle høre hans (Guds Søns) Røst;

og de skulle gaa frem, de, som have gjort Godt, til Livsens Opstandelse, men de, som have gjort

Øndt, til Dommens Opstandelse." Joh. 5, 28—29.

Her have vi Frelserens egne Ord for, at der vil være Forskjel, og at denne Forskjel er en Følge af Menneskenes Handlinger her i Livet, og ikke blot som en Følge af deres Tro eller Bantro paa Jesus, hvad nogle af den jekteriske Kristenhed paastaar; thi det er dem, som have gjort Godt, der ville gaa frem til Livets Opstandelse, og som ikke blot have troet, men ogsaa handlet eller adlydt Guds Befalinger, der alle gaa ud paa at gjøre Godt. De derimod, som have gjort Øndt, ville ikke komme frem paa samme Tid som de Gode, men maa vente til Dommens Opstandelse.

Paulus og de andre Apostle lærte siden dette til Menighederne, baade mundtligt og ved deres Skrifter, og viste Nødvendigheden af at vijske ubetinget Udydighed til Evangeliets Principper eller ogsaa udsætte sig for at komme til at lide den Straf, som er fastsat for Ringagt og Udydighed, thi:

„Den Herre Jesu Aabenbarelse af Himmelen med sin Magtes Engle,

med Ildslue, naar han bringer Hævn over dem, som ikke kjende Gud,

og over dem, som ikke ere vor Herres Jesu Kristi Evangelium Iydige, hvilke skulle lide Straf, en evig Fortabelse fra Herrens Ansigt og fra hans Magtes Herlighed." 2 Thej. 1, 7—9.

Apostlene havde faaet Befaling til at forkynde Evangeliet for al Skabning og tilføjet Resultatet:

„Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig; men hvo, som ikke tror, skal blive fordømt." Mark. 16, 16.

Naar dette Riges Evangelium blev saaledes fremsat for Jøder og Hedninger, saa maatte nødvendigvis følgende alvorlige Betænkning fremkomme hos næsten enhver Troende: Naar dette er en usvælgelig Betingelse for vor Frelse, hvorledes vil det da gaa med vore Fædre, Mødre, Slægtninge og alle Andre, som ere døde uden at have hørt og følgerig uden at have kunnet adlyde dette Evangelium, medens de levede, fordi der ikke var Noget til at prædike det for dem? Der var intet Fornufteligt lagt for Dagen i saadanne Betragtninger, men derimod en sand kristelig Medfølelse, som derfor ogsaa finder sin Anvendelse i den Plan, der er lagt for de Dødes Frelse. (Fortf.)

I n d h o l d.

Den skandinaviske Mission	433	Bestikkelse	442
Konferencemøde i Aalborg	437	Afløsning	443
Red. Bem.:		Afløsning og Bestikkelse	443
Virksomheder af Evangeliets For-		Fra „Nøglen til Theologien"	444
kyndelse	440	Frelse for de Døde	447
Ankomst	442		

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af **C. N. Lund**, Sankt Pauls Gade 14, 1ste Sal.

Trykt hos **J. E. Borbing** (B. Peterjen).

1897.